

— Въ пѣшия, на Негово Императорско Височество, конвой.... казвахъ си азъ въ слухъ, вървейки по пѣтя..., както и да е, азъ бѣхъ доволенъ, веселъ и щастливъ.

Въ Кишиневъ извънредно движение: улицитѣ прѣпълнени съ много и разнообразенъ народъ, и по голѣмата частъ военни. Между тѣзи послѣднитѣ се забѣлѣзваха офицери и войници, частитѣ на които не квартируваха въ Кишиневъ. Най рѣзко се забѣлѣзваха между многочисленната пѣстра тѣлпа, както по вън-кашния изгледъ, тъй сѣщо и по възбуденото състояние, иерусалимскитѣ дворяни — евреитѣ, които току сновяха нагорѣ надолу, а онѣзи, които се спираха на улицата, бѣха силно възбудени и силно жестикулираха съ ръцѣ и глава, когато разговаряха. — Та имаше и защо да бѣждѣтъ възбудени! Настоящото и бѣждещето имъ се усмихваше, като имъ обѣщаваше добра печалба: нѣкои отъ тѣхъ даже бѣха успѣли вече да направятъ добъръ гешефтъ. . . . А дребнитѣ търговци, разбира се, пакъ евреи, току посрѣщаха вървящитѣ по улицата офицери и имъ прѣдлагаха своитѣ стоки и услуги.

— Ваше високо благородие! Азъ имамъ добри мо-шами за дѣждъ и башлѣци; много ефтино ще ви ги дамъ, викаха едни.

— Ваше благородие, имамъ единъ чифтъ добри походни, по порѣчка направени, ботуши. Тамамъ за васъ, ваше благородие, и ефтини, настѣпваха други.

— Ваше благородие, се прилѣпваше трети, купувамъ: вѣхти дрѣхи, кровати, юргани, маси и др.

И всички тия любители на гешефтъ до толкова безочливо се увираха, щото, до гдѣто ги не изхокашъ, не се махваха.

Съ пристигването си въ града, азъ отидохъ направо въ командантското управление, което, впрочемъ, бѣше по пѣтя ми, да питамъ, кѣдѣ е квартирата на Подполковникъ Калитинъ и отъ тамъ — направо у този послѣдния. Щомъ ординареца, — ун.-офицеръ, доложи за мене на Подполковникъ Калитинъ, той ме прие въ кабинета си, гдѣто го сварихъ надъ цѣлъ купъ книжа: прикази, закони и инструкции. Съ вли-